

Імя / Name : JAN DAMINIK

Прозвішча / Surname : KIREYEU

Імя па бацьку : ANDREYEVICH (АНДРЭЕВІЧ)

Праграма для паступлення / Program for admission : Медыя і камунікацыя / Media and Communication

Суправаджальны ліст

Добры дзень, мяне завуць Ян Дамінік. У гэтым лісце я раскажу, як тыя дасягненні, якія я паказаў у партфоліё, звязаны з місіяй. Але спачатку крыху распавяду пра сябе.

Нарадзіўся і жыў у Мінску, базавую сярэднюю адукацыю атрымаў у беларускамоўнай гімназіі №4, потым вымушаны быў сысці ў прыватную школу Stenbridge, там мне пашансавала адвучыцца год сярод вельмі таленавітых вучняў і яшчэ больш таленавітых настаўнікаў. У сваім жыцці я заўсёды абараняў еўрапейскія каштоўнасці, дзякуй маім бацькам, і менавіта ў Stenbridge я змог знайсці папличнікаў і больш не хаваць свае погляды.

Але той маленькі агеньчык, які я нясу праз жыццё, зараз зноў апынуўся ў халоднай прасторы. Прыватную школу зачынілі ў верасні гэтага навучальнага года, і я быў вымушаны сысці ў сярэднюю школу, дзе ўжо не такімі вялікімі крокамі, але ўсё ж такі рухаю супольнасць вучняў да павышэння самасвядомасці і самакіравання.

Да дзясятага класа я быў перакананы ў тым, што буду звязваць сваё жыццё з дакладнымі навукамі, але, дзякуй усяму на свеце, я сустрэў Ганну Севярынец! Яна адкрыла ў мяне таленты да гуманітарных навук. Шчыра кажучы і вучыцца пасля гэтага стала нашмат прыемней і цікавей, штодзённая я ўдасканальваю свае веды ў гэтай вобласці і не думаю спыняцца.

Праз зборнік вершаў я прагнуў не толькі зразумець свае пачуцці і людзей навокал. Гэта вынік маёй працы ў сферы гуманітарных навук. Словамі немагчыма апісаць, як мяне захапляе працаваць з чалавечым, складаць з словаў песню і шукаць ключ да таямніцы чалавечай душы.

Лічу развіццё грамадскай супольнасці адным з самых важных крокаў да светлай будучыні. Праз свае публічныя працы, як, напрыклад, мая выстава, я заклікаю і падштурхоўваю людзей да думак, якія павінны закладацца ў кожным удзельніку грамадства, не толькі ў Еўропе, але і па ўсім свеце. Бо чалавек з правільнымі каштоўнасцямі, які прагне свабоды і роўнасці кожнаму, будзе прыносіць штось сваё на нашу агульначалавечую штодзённую барацьбу за лепшую будучыню.

Спартыўная кар'ера таксама пакінула свой адбітак на маім жыцці. Парусны спорт – вельмі цяжка тэхнічная справа, інфармацыі пра яе на нашай мове няшмат. Гэта падштурхнула мяне ў даволі рана пачаць вывучаць замежныя мовы і пашыраць сваё кола сяброў і знаёмых людзямі з-за мяжы. Зараз я вывучаю чатыры мовы і намагаюся як мага часцей выкарыстоўваць іх, каб шукаць новыя кантакты са светам і знаёміцца з новымі для мяне светапоглядамі. Спорт вымушае крытычна думаць, бо галоўная мэта спорту – навучыць перамагаць. Думаць не толькі, як я магу абысці па хуткасці па стандартнай схеме свайго суперніка, але і шукаць новыя шляхі, каб быць хутчэй, мацней і лепей.

Я люблю чалавека і людзей, а місія ЕГУ ідзе ў адным напрамку з маімі думкамі, прынцыпамі і перакананнямі. Для таго, каб пашырыць свае магчымасці і далей распаўсюджаць еўрапейскія каштоўнасці, каб развіваць свае таленты ў гуманітарных навуках, мне патрэбна вучыцца ў ЕГУ. З павагай Ян Дамінік.

Імя / Name : JAN DAMINIK

Прозвішча / Surname : KIREYEU

Імя па бацьку : ANDREYEVICH (АНДРЭВІЧ)

Праграма для паступлення / Program for admission : Медыя і камунікацыя / Media and Communication

Мае праекты і дасягненні

Добры дзень, мяне завуць Ян Дамінік, і ў гэтым партфоліё я пакажу вам мае працы і праекты, якія, як я лічу, паказваюць мае таленты і магчымасці. Падрабязна пра сябе я распавяду ў суправаджальным лісце, а тут – пакажу наглядна.

“Юнацкіх мрой труна“, зборнік вершаў

Я заўсёды хацеў мець магчымасць выказаць свае пачуцці, якія, як кажуць, “нельга апісаць словамі”. Шмат чаго я спрабаваў і нарэшце тры гады таму знайшоў тое, што найбольш яскрава і адмыслова перадае мае ўнутраныя хваляванні. Тры гады выпрацоўкі свайго стылю, я ўкладаў усю сваю душу і нарэшце магу прадставіць вам вынік сваёй працы – мой зборнік вершаў!

Каштоўнасць яго ў тым, што ён напісаны для чытачоў самага складанага ўзросту – для падлеткаў. Напісаў я яго будучы сам падлеткам, таму кожны, хто мае патрэбу ў тым, каб зразумець свае пачуцці, пачуцці людзей навокал, магчыма адшукае ў ім адказы на пытанні і свайго сэрца.

Вось спасылкі на зборнік:

чытаць у фармаце pdf:

https://drive.google.com/file/d/1nK4pOaWoUgg87FtM5-AySlgVRG81X_j0/view?usp=sharing

інтэрнет-крамы, дзе можна набыць:

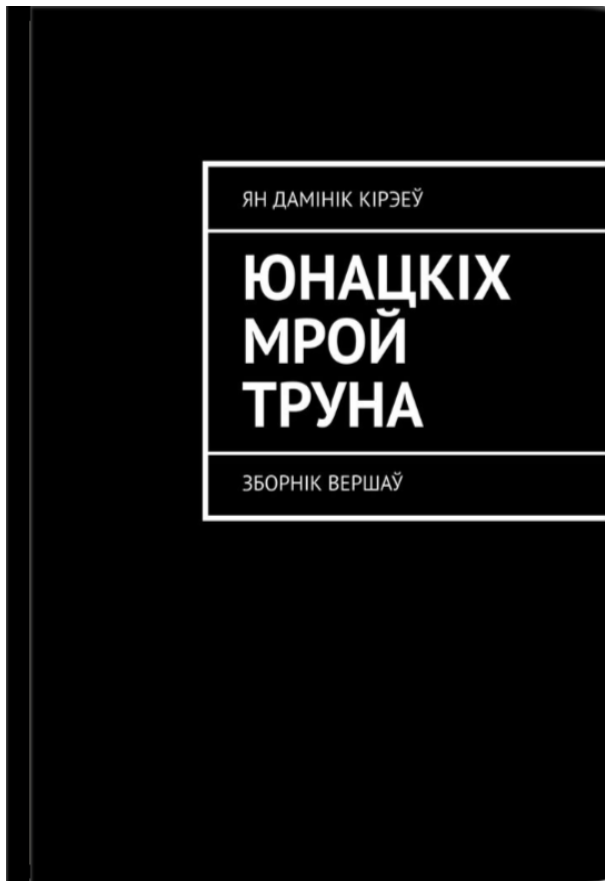
https://ridero.ru/books/yunackikh_mroi_truna/

<https://digital.wildberries.ru/offer/124836>

https://www.aliexpress.us/item/3256805244464609.html?gatewayAdapt=glo2usa4itemAdapt&randl_shipto=US

<https://www.wildberries.ru/catalog/155600262/detail.aspx>

<https://www.litres.ru/book/yan-daminik-kireeu/unackih-mroy-truna-zbornik-vershau-69147934/>



“Чаму зімой трэба кахаць?”, выстава

У халодны студзеньскі дзень я задаў сабе гэтае пытанне і зразумеў, што ў адказе на яго маю патрэбу не толькі я. Тады я вырашыў арганізаваць выставу на базе арт-прасторы адной з прыватных школ Мінска (зараз яе закрылі) – “Stembridge”. Я перагледзеў шмат малюнкаў і вялікіх карцін і адабраў тыя, што, на мой погляд, найлепей адлюстроўваюць наш стан зімой без кахання і з ім, што даюць цеплыню і холад – і аддаў як дослед на пачуцці гледача. Далей за мяне будуць гаворыць фотаздымкі з самой выставы.



На гэтым фотаздымку я (у блакітнай кашулі з гальштукам) расказваю пра цікавыя малюнкi, якія з'яўляюцца вынікам арт-тэрапіі. На мой погляд, яны – самыя сапраўдныя эмоцыі, намаляваныя на паперы.









Маёй галоўнай мэтай было нагадаць пра пачуцці, прычым не важна, хто вы адзін аднаму: сябар, каханая, знаёмы. Толькі дзелячыся цеплынёй мы можам пакараць горы, ствараць гарады і перажываць зімы. І самае галоўнае – рабіць гэта не дзеля, а дзякуючы каханню.

“Спорт і Я”

Я займаюся парусным спортам ужо восьмы год. Кандыдат у майстры спорту, двухразовы прызёр Кубка Рэспублікі, частка рэзерву Алімпійскай зборнай каманды Рэспублікі Беларусь. Змагаючыся на спаборніцтвах, на штодзённых трэніроўках я атрымаў рэчы, якія ў тысячы разоў перавешваюць тыя заслугі, якія пералічыў вам раней. Што гэта за рэчы? Мужнасць, мэтанакіраванасць, уменне прыйсці да свайго не гледзячы ні на што і ні на каго, праз боль і барацьбу з вялікім жаданнем апусціць рукі долу. Я умею не толькі перамагаць супернікаў, але быць вышэй за самага моцнага ворага, які вядомы з даўніх часоў – лянота і жаль да сябе. Перамагаючы сябе, свой боль, ідучы да самага канца, я станаўлюся пераможцам не толькі ў спорце.





(я пад парусам з нумарам 85, злева наперадзе)

Праекты ў распрацоўцы

Разам з пералічынным вышэй, я хачу паказаць вам яшчэ некалькі праектаў, у якіх прымаю ўдзел.

“Зборнік вершаў маладых беларускіх пісьменнікаў”

Зборнік пакуль што яшчэ ў стадыі распрацоўкі. Ніжэй – старонкі яго чарнавога варыянту з малюнкамі мастачкі з Мінска.



Зборнік вершаў

маладых беларускіх
пісьменнікаў

Мае рукі пахнуць табой
Як набывае водар чабор
Я вазьму тваю руку
І мы збяжым у бор
Каб вынайсці сваю поле
Дзе з водараў
Толькі твае пахі і пахне чабор

Кірзеў Ян Дамінік Андрэвіч



Да болі знаёмае шчасце
Б'е ў грудзі ад бязлітасці лёса
Калі адгукнецца спадарыня восень
І нарэшце пакажа сапраўдны свой твар
Ён ня будзе марнаваць і хлусіць, калі сэрца на далоні
Гэты твар сапраўднай спадарыні восень
Ён знішчыць і ня будзе пытаць
Бо горкіх слёзаў заўсёды хапае на восень
і да першага дня вясны

Кірзеў Ян Дамінік Андрэвіч

Акрамя гэтага я ўдзельнічаю ў фотасесіях, займаюся вэб-дызайнам, граю ў музычных гуртах, пішу песні і іншае. Больш падрабязна пра сябе я напісаў у саправаджальным лісце.

З павагай, Ян Дамінік